

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Udrag fra Bryllupsdigt til Bolle Lyxdorff og Jytta Bering 1671

Citation: Kingo, Thomas: "Samlede skrifter 1", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 286. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo01val-shoot-idm140721238115600/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

Der skydis tiit en piil ud af en kiertlig bue
 Som meeder ickun til at tænde venskabs lue:
 Der falder tiit et ord som synis være tvært,
 Og smecker kun som skæl brudt for en sucker-Ert.
 5 Kom an! Jeg vædde vil, før trende Sooler dale,
 At Bruden vredis lit, dog skal det sig vel svale,
 Hun tør vel legge Haand oppaa sin Brudgoms mund,
 At hand med lystig Ord ey være skal for rund:
 Hun tør sin Øynis Sool i [Kredßen] lidet skæve,
 10 Og ryste Hovet sit, ja true med sin næve,
 At hand med hende vil dog være gandske kuær,
 Maa schee hand meere veed end ieg tør sige her!
 Saa gaar det første an! Hand truer hand vil tale
 Hvor ofte hand i Nat kund' høre Hannen gale,
 15 Og andet meere til, som jeg ey næfne kand
 Der ofte hænder sig imellem Qvind og Mand!
 Hun tør og svære høyt, ved Nøder udj hænde,
 Og sige: I skal faa *etc* saa har dog vreden ende!
 Om end der vanke kand paa haand en liden smek
 20 Saa er det der med gjort alt med den lille Giek.
 Mand faar saa tolle sig, ja tæncke tiit og tie,
 Thi alt der lodet er mand iche bør at svie,
 Der hielper aldrig Sorg sig til at giøre glad,
 En Mand er dog en Mand i hvor mand bær sig ad.
 327 Mens hvor vil det gaa til imod Mid-sommers tiide
 Naar Soolen længste Dag er gangen under liide
 Maa schee at Bruden da vil tæncke tiit i løn,
 Det ned ad bachen er til hendis første Søn!
 Da skal mand høre til hvor mangt et Ord vil skiftis
 30 Om Sønnens nafn: hun svær, hun aldrig vilde giftis

9 [Kredßen] *Udg. Kredßens A*